

Bijzondere ontmoetingen

Deze rubriek doet verslag van bijzondere ontmoetingen tussen vogelaars en vogels. Dat hoeven niet persé bijzondere vogels te zijn. Maar iedereen beleeft wel eens ontroerende, grappige of andere unieke ervaringen bij het vogels kijken. Laat ons meegenieten. Stuur je verhaal in je eigen woorden (max 300) aan de redactie.

■ *Abé Holshuijsen*

ZEEAREND

Foto: René van Rossum

De zeven Zeearenden

Het was begin juni van dit jaar en met z'n drieën fietsten we al de hele dag door het Kotterbos en de Oostvaardersplassen. We waren zeer tevreden met de oogst van de dag: Slangenarend, veel Bruine Kiekendief, Purperreiger, Koereiger, Oeverzwaluwen, Bosrietzanger, twee overvliegende Zeearenden, IJsvogel, een bruinkleurige Koekoek en vooral de jonge Kwak.

De zon scheen laag in onze ogen terwijl we met wind mee, rustig op de terugweg, over de Oostvaardersdijk reden. Links lag wat lager de bijna drooggevalle Grote Plas als een Afrikaanse steppe vol met gele bloemen van de zwarte mosterd of het Jacobs kruiskruid. Soms liepen daar, diepbruin, een paar edelherten doorheen. Op de zanderige steppe zelf lagen her en der groepjes Bergeenden, in de poeltjes foerageerden wat Kluutjes maar verder leek het leeg. Bijna aan het einde van de Grote Plas lagen wat meer steenhoopjes, toch maar even kijken. Door de kijker speurden we de keien af. 'Hé, een Zeearend, kijk op die kei daar rechts!' 'Joh, daar links in het zand, daar zit er nog één.' 'En die twee daar dichtbij de gele bloemen, of zijn dat stenen?' 'Rechts, op 2 uur daar komt er een laag over het veld aanvliegen!' Uiteindelijk zaten daar zeven Zeearenden, ze leken allen onvolwassen op één na. Die had een duidelijke gele snavel. Soms ruzieden er twee eventjes wat met elkaar, met veel vleugelgewapper. Maar de meesten bleven vele tientallen meters uit elkaar zitten, heel stil. We hebben eindeloos lang staan turen door de kijkers.

...terwijl de zon achter ons lager en lager kwam te staan.